

Bilgi Formatı Olarak Alak Suresi

(Meali Ve Tefsiri)

19 ayettir. Sondan, Kur'an'ın 19. suresidir. Kur'an'ın düzenli ve en zirve biçimde bir bilgi olduğunu gösterir. (19 sayısının tevafukları ile ilgili kitabımıza bakabilirsiniz.)

Birinci Ayet: *Her şeyi terbiye edip geliştiren, her şeyi şekillendiren (form veren) Rabbinin ismini (belirlenmiş reel noktaları) oku! (Veya hafızanın derinliklerindeki bilgileri açıkla!)*

[Bu ayette; okumanın da bir ismin tecellisi olduğunu göstermek için mefulün başına *be* harf-i cerri konulmuştur. Yani buradaki harf-i cer ittisal içindir; maiyyet, araç ve teberrük için değildir. Bu takdirde meal, Rabbinin ismini oku, şeklinde olur.]

İkinci Ayet: *O Rab ki, insanı rahme kök salan zigottan şekillendirendir.*

[Zigot, aşılandıktan sonra rahme asılan, kişinin DNA bilgilerini içeren ilk embriyo ve ondan çoğalan kök hücreler demektir.]

Üçüncü Ayet: *Oku! (Beyninin derinliklerindeki bilgiyi açıkla.) Rabbin çok çok ikram ve inayet (özel ilgi ve destek) sahibidir.*

[Bediüzzaman, 20. Mektupta bu manayı şöyle iki cümle ile ifade etmiştir: İnsandaki sanat ve sıbğa-i İlahiye onda hitab-ı İlahî çiçeğini açtı. Cenab-ı Hakkın mücerred olan ilim ve hikmeti tecessüm edip kâinat olarak görüldü. Sonra ilme dayanan Kur'an-ı Hakîm olarak ilan edildi. Beşerin bütün ilimleri bu iki kitabın hikmetlerini açmak ve anlamak içindir.]

Burada Kur'andan maksat, insanlığın vahiy ve dinlerle yaşadığı 7000 yıllık süreçtir. Çünkü başka bir eserinde, Kur'an yedi bin senedir, hayata hükmediyor, diye söylüyor. *Âdemden bu zamana kadar yedi bin sene geçti*, rivayeti de bu manadadır. Evet, gerçek insanlık demek olan ademiyet ancak ilahi dinlerle mümkündür.

Dördüncü Ayet: *O ki, kalem ile tedricen öğretti.* [Alfabe, hukuk, kutsallık, edebiyat gibi soyut değerleri de vahiy gibi tedricen öğretir. *Alleme* tedricen öğretmek demektir.]

5. Ayet: *Rabbin, insanın bilmediğini ona tedricen öğretendir.*

[Evet, insanın şahsî, hayvanî beyninin kapasitesinden öte, soyut değerler kollektif bir bilinç ile tarih içinde insanoğluna peyderpey öğretilmiştir. Hz. Muhammed'e peygamberliği sağlayan bu insanî birikimden ayrı olarak, kâinatın ve geçmişin katlanmış bir kütüphanesi olarak bilinçdışından ve kâinatın hafızası olan levh-i mahfuzdan sonsuz bilgilerin deşifre edilmesidir. Onun için Kur'an, müşahhas bilinç olan bitkilerden çok daha fazla tevafuklar ve bilinçli düzenler gösterir. Yani nasıl ki nar, bütün geçmiş evrenin ekolojik bir meyvesidir. Kur'an ve vahiy de bütün varlığın, geçmişin ve insanlığın son meyvesidir. Bu düzenli yapısıyla beraber sayısız yasa ve bilgileri de içeriyor. Ayrıca sonsuz soyut manevi değerleri de insana sunuyor.]

Altıncı ve Yedinci Ayetler: ***Fakat insan bu kapasitesini, mal gibi somut veriler için harcadığında azar. Kendini zengin ve müstağni gördüğünden!***

[Bu altıncı ayet, sayısal değeri ile özellikle bu asrımıza bakıyor.]

8. Ayet: ***Fakat o, bu azgınlığın cezasını bulur. Ve neticede Rabbinin terbiyeciliğinin bir yasası olan gelişmeye geri döner. Çünkü her şey Rabbine (Onun yasasına) döner.***¹

9–10. Ayetler: ***Gördün mü, o kişiyi ki; bir kul namaz kıldığı zaman, onu namazdan alıko-***
yar.

11–12. Ayetler: ***Gördün mü? Ya o kul, doğru yol üzere ise! Veya değerleri korumak için***
çırpınıyorsa!

[Tefsirlerde bu kulun Hz. Muhammed olduğu ve ona engel olanın da Ebu Cehil olduğu yazılıdır. Fakat 6. ayetin sayısal değeri ve bu ayetlerin Hz. Peygamber'e *Gördün mü? O kulu,* diye ayrı olarak hitap etmesi, bu yasakçının ve bu kulun başka birileri olduğunu gösterir. Veya bu cümle kazıye-i münteşiredir yani ara sıra böyle şeyler olacak demektir. Ayrıca sebep-i nüzul, ayetin evrenselliğine aykırı değildir. Ayette iki sefer geçen "gördün mü!" ifadesi bu iki olayın büyüklüğüne ve gerçekliklerine işarettir.]

13. Ayet: ***Gördün mü! O kişi, bunu yaparken ya hakkı yalanlıyor ve ondan yüz çeviriyorsa!***
Bu ne kadar büyük bir kayıp!

14. Ayet: ***Bilmiyor mu: Allah her şeyi görüyor, diye!***

15. Ayet: ***Evet eğer o, bu yasaklamaya son vermezse, Biz alnından onu yakalayacağız.***

16. Ayet: ***Yalancı ve yanlış bir alın!..*** 17. Ayet: ***İşte o, bu ölümünde, meclisini çağırın!***

18. Ayet: ***Biz de zebanîleri çağıracağız.***

19. Ayet: ***Hayır kesinlikle sen ona boyun eğme! Secdeye kapan! Allah'a yaklaşmaya bak.***

[Bu son ayet, Ebu Cehillerin istibdadından kurtulmak için iki prensip ve bir önemli bilgiye işaret ediyor:

a) ***Sivil itaatsizlik*** (şiddete başvurmadan.) b) ***O engelleyici kişiye karşı secde ve sonsuzluk gibi soyut manevi değerlere sığınmak...***

c) ***Ebu Cehil, İslam'ın firavunu diye bilinir. Âhir zamanda, firavun-meşrep 27 deccal olacak, diye rivayetler var. Bu 19. ayetin okunan harfleri 19 adettir. Ayetin sayısal değeri 1349 (1930) eder; şedde ile beraber 1379 (1960) eder. Artı 27 yapılırsa 1406 (19×74) eder.***

Otuzlu yıllardaki Arapça namaz ve ezanın yasaklanmasına; 27 Mayıs ihtilali ile bunun yeniden uygulamaya konulması teşebbüsüne; Arapça ibadet konusunda ısrar eden ve otuzlu yıllarda namaz kıldırması yasak edilen ve 1960'ta Allah'ın rahmetine kavuşan kişinin Said Nursi olduğuna ve bundan 27 sene önce şimdiki mütevatir namazı şirk sayan, dolayısıyla namazı fikren engelleyen ve 19 sırlarını bulan Reşad Halife'ye işaret eder...

¹ Allah'ın yasalarından olan *musibetlerle terbiye edilme*'yi hak eder. Dünyada hastalık, belalar ve ruhî sıkıntılarla; âhirette ise cehennem ile Rubûbiyet kanunlarına uydurulur. Rabbine dönmüş olur.

Batıda deccal için “antichrist” denilir. Bu da dolaylı olarak Allah’ın, vahyin ve Mesih’in düşmanı manasına gelir. Başka bir tabir ile 27 bölümlük İncil düşmanı manasına gelir. Kelimenin etimolojisinden anlaşıldığı kadarıyla, deccal aldatmalarla iş görür. Allah yerine rejimini, vahiy yerine fikirlerini, Mesih (kurtarıcı) yerine de kendisini koymak ister. Onun için hadislerde ona “mesihud-deccal” denilmiştir. Ayrıca deccal maneviyat düşmanı olduğundan ancak maneviyat ile öldürülebilir. İsa, deccalı öldürecek, hadisinin manası budur. Çünkü İsa saf maneviyat ve vahyi temsil eder.

Evet gerek firavunların ve gerek deccalların yanlışları, evrensel, sonsuz değerlere karşı kör materyalizmi kabul etmeleridir. Yani kutsal yüce değerleri öldürmeleridir. Medeniyetlerini sadece madde ve beden üzerine bina etmeleridir. İnsanlığı kandırırlar. Mesela komünizm, insanlara hürriyet ve adalet vaad etti. Fakat insanları daha çok esir etti, nerede ise sol blok yeryüzünden silinecekti. İşte bu 19. ayet, *yaklaş, yakar, derken, onların sahte ve yalandan ortaya koydukları prensiplerinin doğrusunu; o ilkelerinin gerçeğini yapın, insanlara söyleyin;* (onlar gibi maddi olmayın ve şiddete başvurmayın!) diye yol gösteriyor.

Fakat maalesef bu çağımızın bir bedbahtlığıdır ki; dindarlar dahi değerleri ve hizmeti, madde ve parada görüyorlar. Evrensel manevi soyut değerleri bilmiyorlar. Başka bir şekilde milleti kandırmış oluyorlar. Mesela: İki ilahiyatçı ve bir TV kanalı, çıkıp 3000 hata ve yanlış tercüme içeren bir meali (Kur’an’ı hurafe yığını olarak yansıtan bir meali) en iyi meal diye millete yutturdular.

Bu dindarların bir yanıltması ve deccallık yapması da Allah’ı, vahyi, ruhu ve meleği 3 boyutlu, nesnel ve somut birer varlık olarak görmeleridir. Bu şekilci dindarlar, maddeyi bir şeytan olarak görüyorlar. Kâinatın doğal, sonsuz bilinç ve bilgi içeren özünü inkâr ediyorlar. Haliyle Avrupa’da Kiliseye karşı ve İslam dünyasında cemaatlere karşı ateizm haklı çıkıyor. Yani külâhlar değişmiştir. Hâlbuki Hz. Muhammed’e inen bu ilk beş ayet, 14 kelimesiyle vahyi, kutsal bilgiyi ve varlığın mahiyetini mucizeli bir şekilde açıklıyor. İşte:

İlk İnen Vahiy ve Vahyin Mahiyeti:

A) İkra’ kelimesinin etimolojisi, *kırbanın içinde geri kalan az su, ana rahminin içinde kalan kan* demektir. İşte hafızamızın içine giren bilgilerin bir kısmı depolanır. Yani hayata ve kâinata gerekli olanları kalır. Rahimde de bu geri kalan bilgiler, şeklen kan gibi olan kök hücrelerin DNA’sında kayıtlıdır. Demek burada *Oku* emri, bu doğal ve evrensel bilgileri bil, gör ve açıkla manasındadır. Yani burada Arapça bir metnin olup olmaması sorun değil. Olabilir de olmayabilir de. Biz modern millet olarak bu emri okuma-yazma olarak ele aldık. Okuma oranını %80’e çıkardık. Fakat bu insanların biyolojiden, soyut değerlerden haberi olmadığından neticede %100 cahil bir toplum olduk. Osmanlı’da bu oran %6 idi. Fakat onların çoğu allâme idi.

B) İsim etimolojik olarak *kabaran, görünen belirti veya varlık*, demektir. Yani Allah, varlık olarak sınırsız somut ve sonsuz soyutu içerdiğinden biz Onu tam bilemeyiz. Ama Onu, beliren nokta yansımaları ile (ki her yansıma bir isimdir) biliriz. *Ehl-i Sünnet’e göre; isim ile müsemma aynıdır.* (İşarâtü’l-İ’caz) Demek Müslümanlar epistemolojik bazda sonsuzluğu gerektiren inanç ile sınırlılığı isteyen ve laboratuara girebilen bilgiyi (özellikle fen bilgilerini) birbirine karıştırmamaları gerekir. Ayrıca Müslümanlar gerçek manalarını bilmedikleri ve avamca meallendirdikleri ayetlere zahiren uymuyor, diye binlerce fenni bilgileri inkâr ediyorlar.

C) Rabb (terbiye edici.) Yani gerçek bilgi, evrim ile gelişir ve birikir. DNA olur; uzay ve zaman olur, sosyal soyut yasalar olur v.s... Demek eğer bir bilgi varlığı geliştirmiyorsa o, doğru ve tam bir bilgi değildir. Çünkü evrimde gerileme ve anlamsız değişme olmaz. Çünkü daima tekâmül ve gelişme var.

D) Halakà: Maalesef dindarlar özellikle Nurcular ve Kilise, bu kelimeyi *yoktan var etmek* diye çeviriyorlar. Hâlbuki -Bediüzzaman'ın da işaret ettiği gibi- bütün ehl-i aklın ittifakı ile *yoktan var etmek*, muhaldir. (26. Lem'a, 11. Rica)

Bütün Arapça dil kitaplarında bu kelimeye *şekillendirdi* şeklinde mana veriliyor. Yani şekilsiz enerjinin içine bir form girer. O enerji bu form sayesinde bir şekil alır. O form ve yazılım, o nesnenin bir nevi ruhu olur. Demek, canlı-cansız her şey bir bilgidir, bir vahiydir. Fuzuli'nin dediği gibi, insan adam olsa her zerre onun için bir Cebrail olur. Veya Ahmed-i Hani'nin de-yimiyle, Mevlâna gibi insan bulunursa, bütün dünya Şems-i Tebrizî olur.

2300 sene önce Aristo bu *forma metafizik* dedi. *Şekilsiz maddeye* de **fizik** dedi. Fakat Orta Çağ karanlığında, onun metafizik dediğine fizik dediler. Heyula dediği maddenin premier şekline de manevi varlık dediler. Maalesef bütün ilmî gelişmelere rağmen çağımız, Orta Çağın bu gibi makûs yanlışlarını tekrarlıyor.

E) İnsanı şekillendirmiş.

Evet, insan aslında sıradan bir hayvandır. Fakat onun beyni diğer hayvanlar gibi ani olarak devreye giren yazılımlara sahip değildir. Potansiyel olarak sahip olduğu yazılımlar, zamanla çevrenin tesiriyle aktif olur. O insan da şekil almış olur. *Âdem'e soyut bir ruh üfürülmüş olur.* Ki bu bilginin en tesirlisi, sonsuzluk ve kutsallık içeren inanç ilkeleridir. Bu ilkeler eşittir insanlık. Kim bunları kaybederse o insanlıktan da gerisin geriye düşer. Bu gerçeğin tasvirî ifadesi şudur: **İnsanı formatladı, onu bir dosya yaptı. O dosyayı hayat pazarına gönderdi.** İşte size gerçek bir mucize!

F) Fakat saf soyut ve saf somut olmadığından; Allah o soyut yazılımları, DNA'nın 46 kromozomu ve beynin 46 bölümü ile garanti altına alıyor. Bakın; gerçek bilgi olan bu hakikatler nerede? Bugünkü dindarların hurafeleri nerede?

G) İkinci ikra': Bu bir tekrardır. Demek bu bilgilerin mükemmel olması için tekrar edilmeleleri, kopyalanmaları, her hücrede, her beyin bölümünde yazılmaları gerekir. Allah'ın bu geliştirme yasası iki prensip ile çalışıyor:

1) Mutasyonlar: Yıkıcı olmayan, tedrici küçük değişiklikler.

2) Yanlışın ve eksikin seleksiyonu yanında mükemmelin tekrar ile devamı.

H) İkinci Rabb kelimesi. Birincisi isim (belirme) manasında gelmiştir. (Az gelişmişlik dönemi.) Bu ikinci tekrarı, *en büyük ikram eden* sıfat kipi ile gelip, terbiye sonucu gerçekleşen mükemmel bir keremi gösterir.

I) Ellezî (O ki) ma'hudiyet, zihnî hatırlama, belirlilik gibi bağlayıcı (sıla) bilgilere bakar. Ve belirginliği gösterir.

İ) Alleme: Tedricen öğretti. Evet, başta biyolojik bilgiler olmak üzere, kollektif bilinç tedricen olur. Ve bu bilgilerin çoğu da geçmişte gerçekleşmiştir. Onun için ayet, *Tedricen öğretti* diye geçmiş zaman kipi ile ifade etmiştir.

J) Bi'l-kalem (kalem ile): Mesela elektronik kalem, kimyevi kalem, üç boyutlu tükenen kalemler... İşte size 7000 yıllık kalem bilgileri! Bu kelimenin sayısal değeri, 203'tür. (Bu da 7'nin 29 katıdır. Bugünkü Türkçenin ve Arapçanın soyut olan alfabelerine ve insanın yedi yaşında bunları öğrenmeye başladığına ince bir remizdir.) Oku kelimesinin (*ikra'*) değeri ise 302'dir. Demek kalemler tükenebilir; fakat hafıza tükenmez.

K) İnsana öğretti. (Veya insanlığı (din ile) öğretti.) Bu cümlenin sayısal değeri 333' tür. İşte size bilimlerin en köklüsü, en düzenlisi... Evet, bilimlerin ruhu ve mantığı matematiktir. Bana, ikili sisteme dayanan sibernetik bilgiler ve sayısal değerlerle çokça uğraşıyorsun, demeyin. Çünkü bilginin, tedricî ve somut olanı sayısaldır ve sibernetiktir.

L) İnsanın daha önce bilmediği şeyleri ona öğretti. Mesela insan, daha önce soyut kavramları bilmiyordu. Mesela insan, daha önce vahye ve vahiy bilgilerine sahip değildi. Mesela insanın eğer soyutlama becerisi olmasaydı, yanlış yapma şansı olmazdı. Dolayısıyla diyalektik süreç oluşmazdı; vahyin ekstradan yani **Fadlül-Azim** olarak gelmesine gerek kalmazdı. İşte size 14 asır hükmeden ilk vahyin ilk 5 ayeti...

İlave Dört Not:

1) Rivayette var ki, Hz. Muhammed, Cebrail (evrensel bilişim meleği) ile yüzleştiği bu ilk ruhanî tecrübesinde Cebrail'e cevaben: Ben *okuyacak yetenekte değilim (ma-ene-bi-kâriin): Ben mektep ve inisiyasyon (seyr u sülûk) görmedim*, demiştir. Cebrail onu sıkınca, yine: *Ben okuyacak yapıda değilim*, demiştir. Cebrail onu ikinci kere sıkınca, ancak okuyabilmiştir. Bu manevî rüyetin bilimsel yönü için, bu yazıdan sonra gelen *Vahyin Hakikati* adlı makaleye bakınız. Göreceksiniz ki; *Muhammed, beden itibarı ile bir beşerdir. İnsanlarla mübâşeretini olan bir insandır. Fakat logos ve mantık ve sicil olarak O, Rahman olan Allah'ın elçisidir.*

2) Benî İsrail peygamberlerine gelen vahiy ve rüyetler de bu kanun üzere olmuştur. Özellikle Musanın 5 kitabı, vahiy gerçeğinin en detaylısını, en evrenselini, en derin gerçeklerini, halkın dahi anlayabileceği mucizeli bir üslup ile anlatandır. Fakat asrımızın materyalize olmuş kafaları, o deryaları bilmezler. Kur'an ve Tevratı kendi bilgilerine eşit tutuyorlar.

Kur'an ve Tevrat birbirine yakındırlar. Sadece Kur'anın üslubu edebî açıdan daha mucizelidir. Ve daha az detay verir. Bu temel özellik ile beraber Kur'an, Musanın bilgisi ve yasası yanında Harunun velayet ve maneviyatını da içeriyor. Dünyanın diğer kıtalarında bu gerçeği bu kadar evrensel olmasa da bilen ve yazan peygamberler veya benzeri veliler gelmiştir. Ben onların yapısını tam bilmediğim için onları yazamayacağım. Fakat İslam Tarihinde İbn Arabî ve Mevlâna'nın eserleri bu kategoriye girer. Bir farkla ki onlar, peygamberlerin vahiyleri kadar korunmuşluk ve evrensellik içermezler.

Bu zatların *bu kitap bana yazdırıldı* demelerinin manası budur. Yani bu kitap kapasitemizin üzerinde, bize rüyet ile yazdırıldı, demektir. Yoksa böyle zatların yalan söyleme ihtimali sıfırdır.

3) İsa ise, **kelimetün minallah** (logos, İlâhî sistemin mantığı) **ve ondan bir ruh** (düzenleyici) olduğundan, ona ayrıca bir yasa, bir metin verilmemiştir. İncil ona verilmiş bir kitap değil de Onun biyografisi olarak bir vahiydir, bir mesajdır. (İncil ile ilgili kitabımıza bakınız!) Kur'anda vahyin başka bir ismi de **ruhtur**. Yani vahiy, içine girdiği kalbi, evi, toplumu, çevreyi düzenler; olağanüstü icraatlar yapar.

İslam Tarihinde Hz. İsa gibi canlı vahiy olan iki zat var. Bunlar temel bir kitap yazmadıkları halde, İsa gibi, hayatları ile bir ruh, bir can, bir nefes olmuşlar. Bu büyük iki zat **Muhammed Bahaüddin Nakşibend** ile **Şeyh Abdülkadir-i Geylânî**'dir. Nitekim Geylani ile çağdaş bazı Hıristiyanlar *Biz İslamiyeti kabul etmiyoruz. Fakat Geylânî'yi de reddedemiyoruz*, demişlerdir. İslamiyeti kabul etmiyorlardı; çünkü siyerciler ve şeklen şeriatçılar Hazret-i Muhammed'i (a.s.m.) kuru siyasî bir lider olarak göstermişlerdi. İşte bu yanıltandır ki; Vehhabîlik ve düşünsel anarşizm doğmuştur. Hıristiyanların bu inancının bir delili şudur: Geylânînin yazdığı kısa virdler ve risaleler var. Bunlar şimdi yalnızca Vatikan Kütüphanesi'nde bulunuyorlar.

4) İlahiyat mezunu, Şâzelî tarikatının ileri derecede bir müntesibi, beni bu yazılardan dolayı çok eleştirdi. Ben baktım, Avrupalı müspet ilimcilerin inkârından kaçmış. Teistik, zahîrî ve şeklî İlahiyat müfredatından dolayı maneviyatın engin denizine de girememiş. Kendi imanı için tek çıkar yol olarak Avrupa'nın bilim anarşistlerine sığınmış. İslam dünyasında yaşadığı halde İslam'ın manevi ve ilmî mucizeliğini bilmeyen bir kısım siyasî liderlerin müspet bilimlere karşı ürettiği cahilane tezlerini akide kabul etmiş idi. Ben samimiyetinden dolayı ona kısa ve ilmî bir cevap verdim. İnşaallah, bilimsel ve ruhanî bunalımını aşmıştır.

Bahaeddin Sağlam